

KUTLANAN “1 MAYIS” MI?

Aydınlık Gazetesi, 24 Nisan 2011

Yıldırım Koç

1 Mayıs'ın üç önemli unsuru vardır. 1 Mayıs, (1) “işçi sınıfı”nın (2) enternasyonalist (3) birlik, mücadele ve dayanışma günüdür.

Bu üç unsur olmadan “1 Mayıs” kutlamak, yeşil bibersiz, domatessiz ve yumurtasız menemene benzer.

Türk-İş, Hak-İş, DİSK, Memur-Sen, KESK, TMMOB, TTB ve TEB bu yıl 1 Mayıs'ı birlikte kutluyorlar. Ortak bildiri de 22 Nisan günü açıklandı.

Bu bildiri, yeşil bibersiz, domatessiz ve yumurtasız menemen gibi. Ne işçi sınıfı, ne enternasyonalizm, ne de mücadele ve dayanışma var.

Görünüşte bir “birlik” sağlanmış; bu kadar çeşitli örgüt bir araya gelmiş. Diğer unsurlar olmadıktan sonra, gelse ne olur, gelmese ne olur. Diğer unsurlar olmadan, ortaya çıkan “birlik” değil, bir meydanda “birliktelik”tir.

Bu nasıl birliktir ki, etnik kimliğe ilişkin tartışmalı bir soruna 1 Mayıs bildirisinde yer vermiş; işçi sınıfını etnik kimliğe göre bölme çabası içinde olanlara destek sağlamış.

Bu nasıl birliktir ki, “din, vicdan özgürlüğünün toplumun tüm kesimlerine hakim kılınmasını” istiyor; laiklik karşıtı bazı yasadışı cemaat/tarikat örgütlenmelerinin işini kolaylaştırıyor.

Türkiye’de işçi sınıfımızın, tüm emekçi sınıf ve tabakaların ve ulusumuzun sorunlarının temelinde emperyalizm vardır.

1 Mayıs bildirisinde ABD emperyalizmine ve AB emperyalizmine karşı çıkılmıyor.

Bırakın emperyalizme karşı çıkılmamasını, emperyalizmin maşası IMF ve Dünya Bankası’ndan da söz edilmiyor.

Emperyalizme karşı çıkılmayan bir birliktelik “birlik” midir?

1 Mayıs bildirisinde 8,5 yıldır bu ülkede işçi sınıfına, tüm emekçi sınıf ve tabakalara büyük zararlar vermiş olan AKP iktidarına karşı tavır alınmıyor. Genel seçimlerden önce yapılan 1 Mayıs kutlamasında AKP’ye karşı mücadele bayrağı yükseltilmiyor.

1 Mayıs bildirisinde, işçi sınıfının karşısındaki esas güç olan sermayedar sınıfa karşı mücadele önerilmiyor.

Bildiri, “hükümete ve işverenlere sesleniyor”. Hak-İş ve Memur-Sen, “hükümete ve işverenlere seslenebilir.” Türk-İş’in bugünkü çizgisi içinde bu tavrı da normal karşılayabilirim. Peki, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB, “hükümete ve işverenlere seslenmeyi” içlerine sindirebiliyorlar mı? Hak-İş’in ve Memur-Sen’in üyelerinin bir bölümü Taksim’e gelecek diye, böyle temel bir konuda taviz vermeyi nasıl kabullenebiliyorlar?

Birlik tabii ki önemlidir. Ancak hangi temeller üzerinde birlik? AKP’den aldığı destekle diğer sendikalara saldıranlarla, haklarımıza saldırılırken “gamsız öküz kasabın bıçağını yalarmış” anlayışıyla saldırganlara yaltaklananlarla, emperyalistlerden aldıkları proje paralarıyla kula kulluk etmeyi kabullenenlerle, laik cumhuriyete saldıranlarla, işçi sınıfını etnik kimliğe ve inanca göre bölmeye çalışanlarla bir gün bir arada bulunmak “birlik” midir?

Ben böyle bir birliği istemiyorum.

Hele 1 Mayıs’ta bir meydanda bu kadar farklı olduğum insan ve örgütlerle bir arada görünmenin “birlik” olmadığını bilecek yaştayım.

Ben 1 Mayıs’ı, (1) “işçi sınıfının” (2) enternasyonalist (3) birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak anlıyorum ve bu günü bu anlayışı paylaşanlarla birlikte kutlamak istiyorum.